

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

Organ för andlig väckelse

Nr 3

MARS 1963

ÄRGÅNG 4

SKYND DIG OCH STIG NED TILL DITT FOLK!

Henry Mansika

Först och främst är detta ett personligt vittnesbörd om min egen upplevelse med Gud. Då det är tänkbart att också andra kan behöva få sina ögon öppnade i denna sömnens tid, har jag satt mig ned för att skriva dessa rader. Och skulle icke mer än EN syster eller broder finna sin plats bland de aktivas led, är avsikten med dessa rader uppnådd. I Guds rike får man se i stort. En själ är mer värd än hela världen.

Det är väl icke så få i dag, som tror sig vara i Guds vilja utan att de är i nyttigt, aktivt arbete för Jesus. Man kan sitta och njuta som kristen utan att något annat sker än att man själv blir delvis uppbyggd i sin instängdhet.

Det är väl inga delade meningar om, att Mose hade det bekvämt och gott då han, allena med Gud på berget, fick tala med Honom ansikte mot ansikte. Men var det Guds vilja, att han skulle slå sig ner där, isolerad från sitt folk, som just då så innerligt väl behövde honom. Nej, det var icke Guds vilja, för Gud sade till Mose, sin tjänare: "Skynda dig och stig ned!"

Jag tror inte det hade varit så lätt att få ned Mose till sin plats i församlingen, om inte Gud hade uppenbarat för honom, att det var hans folk som var där nere. Det var lätt att se fel och skavanker bland detta folk just då. Så graverande fel att man knappt kan uppleva maken i dag i våra församlingar. Trots fel och ofullkomligheter är det nu Jesus som får äran för att vi kommit ut ur syndens mörker.

Men trots att folket fallit så djupt, sade Gud till denne sin store profet: "Det är ditt folk Mose." Mos. 32:7

Vi kan nog döma varandra, men vi skall själva bli dömda med samma mått en dag. Men Gud känner sitt folk och är med och stadfäster sitt ord mitt ibland dem, halleluja! Till och med under israeliternas självförvållade trældom under faraonerna i Egypten hörde Gud deras suckar och kändes vid dem. Han uppenbarade sig härligt för dem där.

Ingen har väl någonsin haft en så stor anledning att skilja sig från församlingen som Moses vid detta tillfälle, och samtidigt själv

bli upphöjd till ett stort folk. Men Han sade: "NEJ" — Hur skulle han våga att neka Gud ödelägga detta folk? Jo, för att det var hans folk. Och Paulus säger att ingen har någonsin hatat sitt eget kött, men han när och värnar det, liksom Kristus gör med församlingen. Ef 5:29

Det gäller i dag för många att få klarhet i det stora spørsmålet: "Vilket är mitt folk?" Då måste jag få ställa ett par frågor till dig, som läser detta. Är det ditt folk, detta som har namn om sig att leva, men är dött? (Som kallar sig pingstvännen, men är motståndare till pingstens frigörande kraft och förlossning.) Är detta ditt folk, som talar om kärlek och tolerans, men icke tolererar annat än falska läror med barndop o.s.v. Det är väl en form av tolerans att söndag efter söndag öppna sina talarstolar för statskyrkopräster, som sprutar ut sitt dräpande gift i vår döende värld. Är detta ditt folk, som stänger sina dörrar och hjärtan för Guds kraft till helbräddagörelse genom handpåläggning, tungotal och dans i Anden? Är

forts. sid. 2

SKYND DIG...

Forts. fr. sid. 1

Henry Mansika

detta ditt folk, som i dessa dagar använder sig av världslig press för att sprida sina otrosartiklar, som får Guds folk att tro mera på läkare än på Honom, som har burit alla våra synder och sjukdomar med sig upp på korset. Är detta ditt folk, som i dag bedriver otukt med den stora, sköna statskyrkan?

Eller är detta ditt folk, som trots satans angrepp, beder för sjuka, kastar ut onda andar, talar i tungor och prisar Honom, som allt pris är värd. Han, som utan kostbara läkarräkningar löser oss från synd och sjukdom.

Det finns ett folk i dag, som inte är stöpt i Bibelskolor och universitet, men som kommer upp från Egypten, starkt som vild-oxen, för de förmår allt igenom Honom som ger dem kraft.

Kungajubel ljuder i deras tält, för i tält bor de. Ett andligt nomadfolk behöver ingen kyrka eller tempel eftersom de beständigt är på vandring.

Inte ser det ut som om livlösa och döda kyrkor och bönhus har någon dragningskraft på dagens människor, som evangelium i alla tider skulle ha.

Det finns ett folk i dag, som lik-som den första församlingen blir döpt i havet och molnsdyn och visar andra vägen till samma härliga och nödvändiga upplevelse. Ett folk, som får se Herrens Våldiga undergåring i sin mitt på vägen mot det himmelska Jerusaleem.

Det finns ett folk i dag, som inte livnär sig på klokt uttänkta historier producerade av intelligenta hjärnor, men dagligen får ett bord dukat med mästarka rätter och gammalt avklarat vin, Halleluja!

Det finns ett folk i dag, som inte blandar sig in i denna världens angelägenheter. (Lokalpolitik och andra sociala frågor), men som håller sig till den bibliska sanningen, Maran Ata, Jesus kommer snart.

Det finns ett folk i dag, som är hatat av alla, men många finner just där, detta som de i många år sökt efter, en levande uppenbarelse av Jesus Kristus. Bland ett folk, som är provat i synder och laster och därför kan förstå och hjälpa andra djupt fallna syndare.

Detta folk upplyfter sina huvuden, därför att de tror att deras förlossning snart stundar. Ett saligt folk, som har fått sina synder förlättna och vilkens missgärning Herren icke mer kommer ihåg. I deras ande är icke något svek. Detta folk är i dag i färd med att intaga ett land, som flyter av mjölk och honung, men är fullt av amalekiter och midjaniter, men som i Herrens Sebaots namn skall drivas ut ur landet. För trälkvinnsans son skall icke ärva med den fria hustruns son.

Broder och syster, stig ned till ditt folk! Guds folk måste bli ditt folk. Och dessa tecken skall följa dem; de skall kasta ut onda andar, de skall tala i tungor, de skall lägga händerna på sjuka och de skall bli helbärgda. Detta är ditt folk. Amen!

Jesus helade mig

Jag har länge känt en maning att vittna i Midnattsropet om vad Jesus gjort i mitt liv. Men det har bara stannat vid tanken. En dag i början av februari månad bad jag bl. a. så till Gud, att om det var hans vilja att jag skulle vittna i Midnattsropet, skulle han ordna så att tidningen Midnattsropet kom i vår brevlåda. Det skedde precis som jag bad om. Tidningen kom i brevlådan. Jag fick tecknet, som jag bett om och därför skriver jag nu dessa rader.

Längtan efter att få uppleva mer av Guds kraft i mitt liv har gjort sig starkt påmind under de sista åren. Gud såg denna min längtan och har nu öppnat dörren för mig så jag av nåd har fått vara med på några maranatomöten i Malmö. Där var det varmt och härligt. Pris ske Gud!

Söndagen den 8 oktober gick jag jämte andra sjuka fram till förbön. Broder Åge Samuelson från Norge bad till Gud för oss. Jag har lidit av svår blodbrist sedan 1958. Läkare har ordinerat järntabletter, men blodvärdet hade ändå inte gått upp till det normala. En tid efter detta möte gick jag till läkaren i Malmö och provade blodvärdet. Hör och häpna! Det var fulit normalt. Vad ingen annan i världen kunde det både ville och kunde Jesus. All ära åt Honom, som har vunnit härlig frälsning och helbrägdagörelse åt oss på Golgata.

När jag nu skrivit färdigt skall jag spela en grammofonskiva, där Donald Bergagård sjunger:
*Vi har ej längre Betestadamm
för sjuka, blinda, för halt och lam
Men vi har Jesus, han är vårt svar
Han vann en seger så underbar.*

Marta Jönsson

En källa med sött och bittert vatten

Oscar Hagman.

I Evangelii Härold för den 7 febr. är införd en artikel av pastor Gösta Lindal, som han benämner "tolv välsignelser". Emellertid synes det, som om välsignelserna bara är ett camoufiage, avsett att dölja minst lika många förbannelser, som han slungar ut i hätska och illasinnade angrepp på Maranataväckelsen.

Redan detta, att han grundar ett dussin välsignelser enbart på goda gärningar utan minsta hänvisning till Jesu försonargärning gör en betänksam. Jesus nämnes ej i samband med välsignelserna. Nej, filantropin är välsignelsegrunden. Evangeliet kommer ej med i bilden. Författaren menar tydligen, att frågan om himmel och helvete står eller faller just med filantropin.

Hur läser man Jesu missionsbefallning? Ungefär så här: "Gån ut i hela världen och byggen alkoholism för allt skapat!" Ja, det kanske vore behövt; men lydelsen är en aning annorlunda: "Gån ut i hela världen och prediken evangelium för allt skapat! Den som tror och bliver döpt, han skall bliva frälst o. s. v." Andedop och helbrägdagörelse utlovas också.

Nå ja, om nu alkoholisten blir frälst, andedöpt och helad och kommer in i Guds plan med sitt liv, så torde det kanske ordna sig även med anstaltsvård och eftervård, men prutar man på Guds välsignelser, så har vi snart inga andra medel att tillgå än vad andra människor ha, och då så . .

Det vore oss fjärran att säga något oförmånligt om filantropin och de många organisationer och enskilda, som offrar tid, krafter och medel i barmhärtighetens tjänst. Nej, må vi uppmuntra dem att fortsätta. Vi bör räcka

dem en hjälpande hand i den mån det är oss möjligt, utan att dock förlora vår kallelse vision att rädda dessa, som stappas mot avrättsplatsen, mot förtappelsen. Men här kräves en *ny kraft*. Har man insett detta?

Nej, pastor Lindal föredrar att bryta staven över dessa, som vågar tränga sig fram till förnyelsens källor. Han talar om "tomma hallelujarop." Utan att han själv har hört dem tror han sig kunna mäta deras halt. Måne han hämtat sitt vetande ur Kvällsposten? Skandalpressen är kanske tillräcklig som kunskapskälla åt pastor Lindal. Vackert!

Är det fel att ha saliga möten? Vi för vår del tror, att saliga möten och glädje i Gud är något nödvändigt i vår tid, då även de troende i stor utsträckning hänge sig åt njutandet av "detta livets goda" i alla variationer. Den goda säden håller på att förkvävas av törnen och saknar förmåga att föra något fram till mognad. Glädjen i Gud saknas, men törnet frodas, och predikanterna stå maktlösa, eller hur?

Är det fel att lysa ut möten om helbrägdagörelse, andedop och frälsning? Nej andedopet hör till frälsningen, och helbrägdagörelsen förekommer lika mycket i vårt nya testamente som omvändelserna, är lika mycket utlovad och grundar sig lika mycket på Jesu försoning som frälsningen. Men lyser man ut någon annan helbrägdagörare än Jesus, då har man råkat fel.

Pastor Lindal fordrar, att man skall tala tyst om vad Jesus gör, att han frälsar, döper i Anden, helar och förnyar längtande själar. Varför skall vi tala tyst om vad Jesus gör? Vågar vi fråga. Är det månne därför, att vi nu leva i

människoförgudningens tidevarv, då det mänskliga skall höjas till skyarna och besjungas i alla möjliga tonarter? Bör man i sådana tider tala tyst om vad Jesus gör. Pastorn får försöka finna sig i att maranatavännerna även i fortsättningen kommer att tala om allt det goda Jesus gör med dem. Undertecknad, som själv fått uppleva hälsa och andlig förnyelse i maranatomötena, finner ingen anledning att tala tyst om detta. Och vad nytta har en pingstpastor av att Jesu välgärningar förtigas?

"Vissa svärmiska och onyktra personer" är ett glåpord, som pastor Lindal siungar ut. Vore det inte lämpligt här med lite närmare definitioner. Vad menar han? — Här några frågor: Är det svärmiskt att ha glädje i Gud, att vara andedöpt och tala i tungor, att tro på helbrägdagörelse och att bedja i Andens kraft? Om han svarar "ja", vad är då Lindal för sorts pingstpastor? Om han svarar "nej" vore det nog välbetänkt, om han återtog sina smädelser. Det skulle säkert göra gott in i samvetet.

Så kommer vi till slut till själva kärnan: PENGARNA — naturligtvis. Det var kärnan även i Kvällspostens nidskriveri. — Ta det lugnt, pastorn! Att maranataförsamlingarna behöver pengar för sin verksamhet såväl som alla andra, är väl självklart. Men i detta fall är de lågmälda, ja, rent av försynta. Några långa kollektpredikningar förekommer icke. Om de någon gång kan yppa, vad som behövde komma in, så sker det i all anspråkslöshet. Men pengarna kommer i alla fall. De offra själva duktigt, och även de utomstående, om desedan tillhöra

forts. sid. 4

Guds ord har framgång i Hälsingland

Maranata har ett par månader haft verksamhet i Hälsingland. Och de bröder som verkat där, har upplevt att Gud även där vill gå fram och frälsa själar.

Det är underbart se att Gud vill gå fram över hela vårt land, bara han får själar som är villiga att ta smäleken på sig och bära fram den väckelse, som redan är här, fast många ser den komma längre fram i tiden eller rent utav inte tror på den alls. Men det är härligt, att man kan lita på Jesus och tro på honom utan att bli besviken i något stycke. Ära vare Jesus!

Bröderna Bo Westerberg, Rune Gelinder och Lars-Åke Johansson har den senaste tiden arbetat där uppe i södra Norrland, och den tid som gått har Gud verkat med sin Ande på ett underbart sätt. Åhörarskaran har kanske inte alltid varit så stor, men när man får hamra med Guds eget ord en tid, går det håll på otrosmuren till slut.

Det är intressant att se, att en hel del frälsta vänner, som man kanske räknat med inte alls kommer med. I stället kommer det skaror av ofrälst ungdom. Dessa ungdomar som går sysslolösa om kvällarna och som längtar efter någonting annat än det världen har att bjuda på. Man känner en stor tacksamhet till Gud, att man får ge detta nya släkte en vägledning till Livets källa i stället för de liderlighetens pölar som många dricker ur. Dessa ungdomar har ofta sökt upp oss på kvällarna, då vi inte haft något offentligt möte för att fråga och tala om frälsningens väg.

Jesus har frälst några ungdomar och döpt i den helige Ande. Många har begärt förbön till förnyelse och helbrägdagörelse.

När Gud förnyar sitt folk och frälser själar så följer naturligtvis dop i vatten. Lördagen den 23 februari hade vi dopförrättning i Färila centralskolas aula. Sångare från Vallsta, Söderhamn m. fl. platser sjöng inspirerat till dragspel och gitarr om Jesus. En flyttbar bassäng hade forslats dit och i den döpte broder Rune Gelinder två unga vänner till Kristus inför en överfull aula, som rymmer omkring tvåhundra personer. En härlig frigörande Ande var mäktigt utgjuten och den satte spår efter sig i mångas hjärtan.

Låt oss fortsätta bedja att Gud får gå fram ännu mäktigare i Hälsingland, ja, över hela Sverige. Maranata!

Rune Gelinder.

Rune Gelinder

Bröderna Rune Gelinder och Bo Westerberg har en tid varit stationerade i Färila och haft möten där och på flera platser där omkring. Deras adress är: Box 779, Färila.

EN KALLA...

Forts. fr. sid. 3

andra troende grupper eller är helt ofrälsta, tycks de med glädje lämna sina bidrag till verksamheten. Må Gud välsigna dem.

Men om man skall tala om missionsmedlen och huru de skola placeras, så är det nog bäst att gå till bibeln direkt, och därmed är det också en samvets sak, något som man talar med Gud om. Man får ej kasta bort "Herrens tionde" på saker, som ur missions synpunkt är ovidkommande. Det är Herrens pengar, som skall gå direkt till Herrens verk på hemfälten såväl som på missionsfälten.

Den som i detta fall är trogen Herren, har också löften om stora välsignelser, om han annars förbliver under blodet. Herren skall öppna himmelens fönster och utgjuta riklig välsignelse. Mal. 3:10

Rätt placerade offermedel har himlens välsignelse med sig. Det kan vi vittna om.

Bo Westerberg

**GUD VILL
Mirakelväckelse
NU**

Vad är Maranata?

Anna-Greta Englund

Vad ordet Maranata betyder, säger Guds Ord. Det betyder: Kom Herre Jesus. Och det är en underbar väckelse, som går ut över vårt land i våra dagar. Det är en eld, som är tänd av Gud.

Det är något som jag personligen inte kan tvivla på, sedan må de andra kalla det för vad de vill. Många kallar det för vilolära, och somliga vill påstå, att det strider mot Guds ord, andra menar att det är från djävulen.

Jag fick själv uppleva denna väckelse på nära håll, när jag på söndagen den 27 januari var på ett av dessa möten för första gången. Jag ställde mig en smula frågande, eftersom jag har hört så många hörsägnar om dessa möten.

Jag till och med hade varit med och varnat andra från att gå dit, fastän jag själv, aldrig satt min fot där. Hur kunde jag göra så? Men det är många som gör likadant. De tror, att de fått en speciell gåva av Gud, att döma andra.

Den där söndagen blev och är för mig än i dag, en dag inte lik någon annan. Vad jag upplevde, kan jag knappt tala om. Jag har varit frälst i många år och jag har gjort många upplevelser av olika slag. När man har sällskap med Jesus blir livet innehållsrikt. Och om man beder och talar med honom mycket, så får man också mycket gemensamt med honom.

Han och jag har haft många och härliga samtal med varandra, under årens lopp och han har blivit mer än en vän för mig:

Ja i glädje och sorg, har han varit mig nära

I medgång och motgång, han följt på min stig.

Och över djupen, han lovat mig bära,

tills jag är hemma i himmelens frid.

Så har jag upplevat min Jesus, därför kände jag igen hans röst, denna söndag, när han kom med sitt: "Följ mig". Aldrig har ordet Maranata ringt så i mina öron, som den dagen, hur jag än bar mig åt, så kom detta ord för mig. Visst har jag snuddat vid ordet förut och tänkt, att det kunde inte skada, om jag gick dit, men det har liksom inte fallit mig in. Men nu hade det blivit helt anorlunda och jag undrade nog vad egentligen Gud menade.

Det är länge sedan, jag en gång fick en uppenbarelse av Gud, att en stor väckelse, skulle komma över Sverige och det gladdde mitt hjärta, som brann och brinner fortfarande för själars frälsning. Åren har gått och jag har fått göra, som många av trons hjältar i bibeln, vänta på Gud.

Och när man väntar, så gör man också något under tiden, man beder. Jag valde, att bedja och tacka Gud för all den rika

nåd, han har givit mig. Men då får man heller inte undra på, om man gång efter annan, kommer med frågan: "Gode Fader, när skall jag få se väckelsen komma". Den frågan gjorde jag också på söndagen: Jag hade varit på ett möte som hölls klockan fyra i en pingstlokal i närheten, där jag bor. Jag tänkte, att det fick räcka, för det var ett bra möte och det fanns ingenting att klandra: Evangelisten, som talade på det mötet var också tänd av Gud, vilket gladdde mig.

Men det var, som om jag inte var med på mötet, på samma sätt, som förut. De sjöng och vittnade och spelade, och jag såg människorna inne i kyrkan, men ändå var det som om jag varken hörde eller såg. *I stället förnam jag i mitt inre, något oförklarligt, nämligen, att jag fick uppbrottsorder. Det kom över mig en tydlig känsla, av att jag inte skulle vara kvar på den här jorden längre och jag tyckte att hela mötet, var ett avskedsmöte.*

Jag talade om det för en syster, när jag åkte hem med bussen, och jag sade: "Måtte ingenting binda mina vingar." Jag såg hur gripen systemen blev och jag vet inte varifrån jag fick orden, men jag tror att Gud ville visa mig, att tiden är kort och att han vill rusta bruden. När jag kom hem, från fyra-

forts. å sid. 10

Utkommer varje månad
Red. och ansv. utg.

ARNE IMSEN

Medarbetare

DONALD BERGAGÅRD

Tidn. adress:

Fregattvägen 6, 9 tr.

Näsby Park

Tel. 56 51 24. Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.

Pren. kr. 10: — pr år.

Predikan av Arne Imsen:

Forts. fr. föreg. nr.

DE MISSNÖ

Han kallar med Herdens röst och får icke tag i sitt eget folk. Det går ju människor omkring och säger att de längtar efter Gud. De längtar efter Gud och de längtar efter ett möte med Jesus och längtar efter honom. Och Herren han talar, men som regel så når han icke till hjärtat därför att det är så mycket bråte som ligger i vägen, som först måste bort. Vet du vad han gör då? Vet du vad Gud gör då? Går det icke med herdens röst och herdens kallande, då tar han jägare och jagar. Pris ske Gud!

Jag har tänkt på psalm 23. Där står ju om den gode herden och vad han kunde åstadkomma: "Herren är min herde, mig skall intet fattas, han låter mig vila på gröna ängar; han för mig till vatten där jag finner ro, han vederkvicker min själ; han leder mig på rätta vägar för sitt namns skull. Om jag ock vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont, ty du är med mig; din käpp och stav de trösta mig."

Ja, så handlar alltså den trofaste herden, den gode Herden. Han vill leda oss in i överflödslivet. Har du mött bröderna "Nätt och Jämt." De har alltså så att det räcker till brädden. Du min älskade vän: Gud vill icke, att vi skall bli bröderna "Nätt och Jämt." Han vill att vi skall bli bröderna "Liv och Övernog." Bröderna "Nätt och Jämt." Det är nätt allting, *nätt, n ä t t*. Det är så nätt med lovprisning och nätt med tack-sägelse, nätt med överflödslivet. Gud har ju icke lett någon, Herden har ju icke lett någon dit, in i det där, in i det där livet

som kännetecknas av existensminimum.

Det är så att man kan liksom hålla livet igång, men icke mera. Man lever på existensminimum. Det är icke ett nytestamentligt kristusliv.

Du skall ha ett nytestamentligt kristenliv, min älskade vän. Det är liv och övernog. Halleluja. Amen. Pris ske Gud! Du skall se bröderna "Nätt och Jämt", när de blir förvandlade till liv och övernog. Halleluja! Då blir det andra toner. Ära vare Gud och Lammet.

Men lägg märke till herden här. Han kallar, kallar för att få tag i sitt folk. Han vill ha ut dem på gröna ängar. Han vill ha dem till vatten. Han vill duka borden. Han säger att han gör det... Han har åtagit sig alltsammans.

Men vad beror det då på att det finns så många bröder "Nätt och Jämt"? Man träffar dem överallt. De har många släktingar. Och de har en stor förmåga och befrukta sig. Jag trivs tillsammans med bröderna "Liv och Övernog." Halleluja. Det är ett underbart sällskap. Prisat vare Gud och Lammet.

Men nu skall du få höra här. Allt detta, det står ju i beredskap, så lever du på existensminimum, så är det inte Guds fel. Men så står det så här: "Du bereder för mig ett bord i mina ovänners åsyn; du smörjer mitt huvud med olja och låter min bågare flöda över."

Hör ni älskade vänner: Är det här sanning? Du smörjer mitt huvud med olja. *Du*. Du bereder för mig ett bord i mina ovänners

åsyn. Det är inga religionssurrogat, förstår du, som Herren bjuder på. Det är stabil föda, som ger näring åt ditt troslov. Amen. Och det skall jag lova dig, att det finns allt vad du behöver, för att växa upp till mognad i Kristus.

Men om det icke går med Herdens röst, så hade herden ett par vallhundar. Det finns får som drar iväg, sticker iväg, fastnar i snåren och de går åt olika håll ute på äventyr. Ut ur hjorden.

Då hade herden såna där hundar. Vet du vad de gör? Dom driver fåren in tillbaka till ängarna, tillbaka till vattnet. Pris ske Gud. Tillbaka till överflödet. Vet du vad de heter? De heter Godhet och Nåd. Det är två, det är de där hundarna, ser du. Godhet allenast och Nåd skola följa mig. Det står *efterjaga, Halleluja!*

En del tror att de skall möta en Gud som förbannar och fördömer, när han i verkligheten är redo att ge dem det bästa han äger. Även de gånger då han bildligt talat skickar de här vallhundarna för att få oss tillbaka till överflödslivet, få oss in i gemenskapen med honom, så är det ett uttryck för hans godhet och nåd. Har du känt att Godhet och Nåd har nafsat på dig?

Du vet att det finns en hel del bångstyriga och svärbemästrade människor, som det icke går att komma tillrätta med. Men Herren har metoder och medel. Han skickar Godhet och Nåd på dem. Pris ske Gud! Och då driver han in dem i detta överflödsliv. Allt: Om han inte lyckas med herdens röst, att locka,

DAS FRONT

så tar han bildligt talat sina hundar och driver eller jägaren och jagar.

★

Om vi nu skulle gå igenom bibeln och se hur Gud har gått tillväga i olika situationer, så skulle vi få full sysselsättning en månad framåt. Men det skall vi inte göra, ty jag tror, att ni vill gå hem innan dess. Men hör du, jag skall nämna några saker för dig i alla fall.

Det var omständigheterna, som hade tvingat de här 400 männen ut i öknen. Det står att de var i något slags trångmål. Trångmål. Du vet, att vi arbetar målmedvetet för att som det heter trygga vår existens. Och vi försöker bygga upp den ena institutionen efter den andra, så att vi riktigt skall trygga vår existens, vårt liv. Vi har sjuk-kassa, vi har pension ordnad och vi har en hel del andra förmåner, ja, faktum är ju att staten står i beredskap att ta hand om oss ända ifrån födseln till graven. Vi hinner knappast se dagens ljus förrän staten är där, för att ta hand om oss.

Det första de skickar i vår väg är en präst, som står redo att ta emot oss, för att föra oss till kyrkan. Så staten, ser du, är till synes väldigt vänligt inställd. När staten har försäkrat oss om den eviga tryggheten, så är den också mycket angelägen om att vi skall bo tryggt och gott på jorden. Så skulle det bli något fel, så är det icke så farligt, därför att det finns alltid någon institution, som står redo att träda till.

Och den som icke kan klara av de normala prestationerna, dem har man särskilda armar, som tar hand om. Och när vi slutar, så står staten redo att skicka en präst för att välsigna oss.

Så allt är väl ordnat. Ifrån vaggan till graven behöver vi strängt taget icke sörja för vår existens, därför att det är så ordnat, att vi har bröd för dagen. Det är ingen av er här, som hungrar. Det tror jag icke. Och ni ser så välmående ut så det är ingen risk. Det är ingen som fryser. Och skulle det vara så att ni vore i den belägenheten att ni inte har till dagens uppehälle, så står staten färdig att hjälpa.

Vi betraktar detta som om det mänskliga rättigheterna. Och vi menar, att det är ett absolut livsvillkor. Och det är ett minimikrav, att om jag icke kan ta hand om mig själv, så skall staten hjälpa mig och ta hand om mig. Och så bygger vi upp för att trygga vår existens. Ja. Så håller vi på. Men tänk, min älskade vän, att Gud han arbetar på att riktigt göra klart för oss hur hjälplösa vi är.

★

Vi hinner icke långt på vägen, förrän vi börjar undra hur det är med det här dopet, som staten har gett oss. Detta därför att Herren sänder någon enfaldig läsare i vår väg, som river omkull den grunden för oss och talar om för oss, att det där det är ingen som helst garanti för ditt eviga väl. Och så börjar det. Trångmålen.

Vi har byggt upp och vi har försäkrat och vi har gjort i ordning. Och rätt vad det är så

kommer det någon och säger så här: "det där är nog bra för tiden, men vad skall du föra för evigheten." Och så rätt vad det är så upptäcker vi att det finns krafter, som icke vi kan skydda oss emot. Det är sjukdom, lidande av alla slag. Antingen vi är fattig eller rik, hög eller låg.

Så kommer sjukdomen in i bilden och förvandlar alltsammans till en ruin. Hela lyckoslottet blir en ruin. Det ena med det andra inträffar. Och man blir orolig. Man blir rädd, man blir fruktande, fylld av ångest. Vad är det här för någonting? Jo, det är saker och ting som inträffar. Gud han talar genom att helt enkelt sparka undan alla falska stöd.

Så, du ramlar på klippan och räddar din själ. Han sparkar undan dem. Ja... Mitt i allt arbete och all ävlan så upptäcker man: det här är ju stenar man får. Det här kan ju icke fylla mina behov. Då hör man talas om *EN*, Halleluja, som har kämpat mot fienderna och vunnit seger. Som har nedgjort större fiender än dem David hade nedgjort.

David hade nedgjort Goliat. Man hade hört om denne David. Nu var han därute. Kanske det till sist skulle finnas möjligheter att få hjälp där. Det finns *EN* min älskade vän, som har gått vägen till Golgata och som har besegrat alla fiender. Han har tagit upp kampen mot alla fiender och besegrat dem. Och denne, som har besegrat fienderna, kanhända att *han* är orsaken till att du är orolig, att du är otillfredsställd, till att du icke kan

forts. sid. 8

DE MISSNÖJDAS...

Forts. fr. sid. 7

uppleva någon glädje, så att du icke kan känna någon lycka. Är det möjligt, säger du.

Ja, därför att han håller på och bearbetar dig genom sin ande. Han har försökt nå dig under lyckorusen, som gick över ditt liv, då du liksom såg att du hade framgång och då du räknade med att din existens var tryggad och allt var i ordning. Men då hörde du icke hans röst. Du var så berusad av lyckan, att hans röst aldrig nådde dig. Nu har han helt enkelt sparkat undan en hel del av det som utgjorde dina glädjeämnen, det som du förtröstade på, det som du glädde dig åt.

Nu sitter du kanhända där fatig och i trångmål. Min älskade vän, nu är vägen, nu är tiden för dig att gå ut till honom utanför lägret. Ut till honom för att få uppleva livet, det eviga livet, härligheten, nåden, välsignelsen av och uppleva den tillkommande världens krafter.

Det kom en äldre kvinna till mig en dag i Örebro. Hon ringde och så sa hon: Jag måste ha ett samtal med Er, kan jag få komma med detsamma? — — Välkommen! Så kom hon upp, satte sig på en stol och så började hon gråta. Hon sa ingenting, bara grät.

Vad är det? Hon kunde inte tala utan bara grät. En kvinna i sextioårsåldern. Kan ni hjälpa mig? Vad gäller det? — — Jo, säger hon: Jag har varit en förmögen kvinna, haft stora inkomster och stora tillgångar. Nu har jag förlorat alltsammans. Nästan alltsamman. Jag har köpt några aktier. I dag har jag fått reda på att aktierna inbringar ingenting utan fastmer så ser det ut som om det skulle bli förlust. . . Då går det sista av mitt kapital.

Så sa hon så här: Kan ni hjälpa mig? Vill ni be till Gud för mig, sa hon, att aktierna ger vinst. Och så grät hon vidare. —

Nej, sa jag, det vill jag inte be till Gud för, men jag skall be till Gud att er själ blir frälst. Då hajar hon till sextioåringen. Vad säger ni? — Jo, sa jag, nu håller Mammon på att släppa greppet om er. Nu finns det möjligheter för Er att ni ramlar i Frälsarens armar. Han tar emot Er precis som ni är. Nu är ni, pris ske Gud, i trångmål. Ett hälsosamt trångmål. Och detta trångmål skall leda er in i gemenskap med Gud.

Det hade hon aldrig tänkt på i sextiofem år, att hon skulle bedja om sin själs frälsning. Att hon skulle bedja om att kapitalet icke smalt ihop, det trodde hon på.

Är du i trångmål i kväll min älskade vän? Pris ske Gud. Så vill Herren leda dig ut så att du skall få uppleva himmelrikets härlighet. Det finns en rikedom, förstår du, som icke försvinner. Det finns ett värde, som aldrig devalveras. Pris ske Gud. Halleluja! Och vad är det för värde? Det är *blodets* värde. Blodet gäller, Halleluja, och det kan två din själ och göra dig vit och tillgänglig för himmelrikets tillgångar. Halleluja. Vill du ha någonting av himmelriket i kväll? Vill du ha någonting av himmelen i kväll? Känner du i ditt hjärta, att allt det du har byggt på det ramlar så säg då Halleluja. Det kan betyda räddningen för din själ. Prisat vare Gud och Lammet. Halleluja.

Understundom, ja, kanske alltid, så tar det förstår du, när det är fråga om att skiljas ifrån någonting. Men skall du möta honom så må du skiljas ifrån det närvarande och det kan bli sådana här obarmhärtiga metoder. Men bakom så ligger det en kär-

leksfull Gud, som har gemenskap med dig. Har du hört om honom, David, pris ske Gud, Jesus Kristus, har du hört om honom, som gav sitt liv i döden. Skall du säga ja till korset, ja, till gemenskapen med honom, då får du gå utanför lägret och bli en korsbärare i Hans efterföljd. Pris ske Gud.

★

Så fanns det sådana, som hade fordringsägare, som också drog iväg ut i öknen. De hade skulder, stora skulder. Och nu tycker en del att det var väl ansvarslost att sticka ifrån skulden. Men skulderna var så stora, så att de hade inga förutsättningar att betala dem. Det fanns strängt taget ett alternativ kvar och det var att dra bort ifrån alltihop. Pris ske Gud. Halleluja. Prisat vare Herren. När man får se att man står i skuld... Vilka skulder då? Det gäller icke din skatteskuld nu, heller icke det du är skyldig på TV:n. Det kan vara besvärande det också. Det gäller icke det du är skyldig på bilen, även om det kan vara besvärligt.

Men det gäller en annan skuld, som du icke kan reglera med avbetalningar. Och ju mer du håller på så ökar skulden. Det blir ränta på kapitalet och du amorterar, men det är som en droppe i havet.

Det ökar, det blir större och större. Tänk du när man ser, att man har sådana jätteskulder så att det är ingenting, det är ingen idé att fortsätta. Nu sticker jag ifrån alltihop. Men vart skall en sådan där skuldsatt person taga vägen? Vet du att skulden gör dig till slav? Gör den det? Ja, den gör dig till slav under fruktan.

Jag har varit skattmas, så jag vet vad jag talar om. Jag tillhörde de där publikanerna, som du läser om i bibeln. När jag var

forts. å sid. 10

Tag del av boken:

HAR LEWI PETHRUS RÄTT?

*Maranataväckelsens
ställning till
pingströrelsen och
andra samfund*

ARNE IMSEN

Förord:
Lektor Henning Thulin

Pris 3 kronor

POSTGIRO 57 16 20

Midnattsropets
Förlag,

Fregattvägen 6 IX tr. Näsby Park

Upplev Maranata-möte i Ert hem

Bandinspelningar upptagna direkt på Maranata-möten utlånas mot portokostnad.

Nya inspelningar som finnas för lån eller köp omgående:

- A-8 = Maranata-möte i Malmö (Aage Samuelsen & Richard Hansen)
- A-9 = Första Maranata-mötet i Trelleborg (Mars —63) Georg Imsen, Agne Bark och Arnold Andersson.
- A-10 = Maranata-möte i Malmö (Arnold Andersson & A. Bark)
- A-11 = Maranata-möte i Göteborg (mars —63) Enoch Carlsson, Leif Carlsen och Georg Imsen.
- S-19 = Maranata-möte i Karlstad (Georg Imsen)
- S-20 = Första Maranata-mötet i Karlshamn (mars —63) G. Imsen.

Uppgift om övriga inspelningar erhålles i samband med beställning.

Ovanstående bandinspelningar är upptagna på två-spårs bandspelare, varför samtliga dessa band kan spelas på 4-spårs bandspelare också.

Hastighet: $3\frac{3}{4}$ (9,5 cm./sek.) = normalhastighet.

På grund av att flera förfrågningar inkommit angående priserna på banden vid eventuellt köp, vill vi härmed meddela priserna: S-serien (50 min. speltid) 23: — pr st. allt inräknat (= oms., emballage och porto)

A-serien (50 + 50 min. speltid) 30:75 pr st. allt inräknat (= oms. emballage och porto)

Skriv eller ring direkt till

Repr. CURT OLSON

Grossboltorpsväg. 6, Forshaga

Tel. 054/713 50. Postgiro 59 88 44

MARANATA — JESUS KOMMER SNART

BERIKTIGANDE.

I Henning Thulins artikel "Behöver det gamla väckelsefolket ompröva sina positioner?" (Midnattsropet nr 1 januari 1963) förekom citat ur en artikel av mig.

Min artikel "Protestanter, olika slag" ur vilken citatet skedde var ej publicerad i någon tidning med namnet "Kvälls Nytt". Den utgjorde ett inlägg i den allmänna religiösa debatten, och förekom i den västsvenska kvällsavisen Göteborgs-Tidningen på dess kultursida, men ej på ledarplats.

Sven Bohman.

Erik Gunnar Eriksson

Skivnyhet

HS 181

Solo:

ERIK GUNNAR ERIKSSON:

Tag din börda med till
Gud och lägg den där.

Jesus har aldrig sagt nej.

Pris: 9: —

VAD ÄR MARANATA?

Forts. fr. sid. 5

mötet, så var inte min man hemma, och jag tror, att Gud ordnade det så, för jag hade en bestämd känsla av, att han ville tala ut med mig.

Jag satte mig i fåtöljen och stirrade rakt framför mig, det var som om jag inte orkade bedja mer, men i stället växte det fram en gammal sång:

"Gamla tiders väckelse vi vänta stora under Herren låt nu ske.

Låt Din nådesklocka härligt klinga, att Din frälsning alla må få se.

Jag sjöng ut hela min längtan och all den nöd jag kände. Det är härligt, att på detta sätt få öppna sitt hjärta för Herren, då brukar det inte dröja förrän han fyller på behoven.

Så tänkte jag på Maranata och så beslöt jag mig för att gå dit, och själv försöka göra mig en uppfattning om det hela. "Kom och pröva själv, min vän, vad som finns i frälsningen", heter det i en sång. I Johannes 1:39. Står dessa ord, som Jesus sade till två, av sina lärjungar, då han såg att de följde efter honom och frågade vart han bodde, då sade han: "Kommen och sen". Och det står, att lärjungarna följde honom, men de bara inte följde honom, *utan de stannade också hos honom.* Jag gjorde likadant, som dessa lärjungar. Jag steg beslutsamt upp och gick på Maranatomötet i sällskap med Jesus och även jag stannade där.

När jag blev döpt i vatten, sjöng vi en sång, som jag ofta sjunger än: "Jag vill följa Dig o Jesus, följa Dig vart vägen går, o.s.v." Och när jag tänker på detta mitt första Maranatomöte, så blir sången mer och mer levande för mig.

Hela tiden som jag var på väg till detta möte, så förnam jag att jag inte var ensam på vägen, jag tror bestämt, att Jesus höll mig i handen nu, lika väl som förr.

Inte vill jag tror, att satan kan tala på detta sätt och gripa mitt hjärta så, som denna röst talade till mig. Det skall nog Gud till för att tända en sådan eld, som brann inom mig den dagen.

Jag nämnde, att jag ville själv gå för att höra vad detta var för något och jag fick både höra och se.

Ty när jag kom in på mötet och hörde den frimodiga sången och vittnesbördet, då smälte allt motstånd ner. *Jag kände i min ande, att här brann en eld, som spred sig upp till läktaren, där en frusen och längtande själ satt och önskade inte högre, än att få delta i den väckelse, som Gud har lovat.* Och jag kände igen den flod av lovsång, som brusade emot mig. Helt plötsligt befann jag mig förflyttad tillbaka till den väckelse, som gick fram i min hembygd, omkring 1940-talet. Det blev hundratals ungdomar frälsta på ett litet tag, och det härliga är att det håller i sig ännu. Men jag såg också en annan väckelse, som kom ännu längre tillbaka i tiden. Det var den första pingstdagen, när lärjungaskaran var samlade med varandra. De som vill påstå att den här väckelsen strider mot Guds ord, har aldrig läst Apostlag. 2: Det står, att det kom ett dån från himmelen, likt en våldsamt storm och hela huset skakades. Men nu strider det mot Guds ord, om Maranata-vännerna hoppar en smula och klappar sina händer av glädje.

Då när lärjungaskaran upplevde det första Andedopet, så sade fariséerna att de voro från sina sinnen och att de voro druckna av sött vin. Nu säger fariséerna, att den här väckelsen är av satan och att det är en villolära: "Vad är sanning"? sade Pilatus:

Har de inte läst sin bibel bättre än så, då är det på tiden, att de som dömer på detta sätt, sätter sig ner och studerar den en smu-

la bättre. Står det inte någonstans: "Och det skall ske därefter, att jag skall utgjuta min Ande över allt kött, och edra söner och edra döttrar skola profetera, edra gamla män skola hava drömmar, och edra ynglingar skola se syner".

Jag knäppte i alla fall ihop mina händer och tackade Gud för en härlig bönhörelse, när jag gick hem från mötet den kvällen.

DE MISSNÖJDAS...

Forts. fr. sid. 8

skatteassistent i Stockholms stad, så vet jag precis hur det gick till. Vi var aldrig välkomna någonstans, alltid lika illa tålda överallt. Och en gång när jag kom och presenterade mig och visade mitt identitetsmärke, så var det en kvinna som bröt ihop. Hon ramlade och stöp framför fötterna på mig, bara hon fick se märket, därför att min person påminde henne om skulden.

Och så visste hon det, att nu kommer han och tar allt vad jag äger. Och det var riktigt för att jag hade både låssmed och lastbil med och stadsbud. Och jag hade krav på papper. Jag bara la fram det. Hon hade haft tid att betala, men hon klarade icke av det. Så jag la fram alltsammans för henne och så bar vi ut ur lägenheten, stadsbuden bar ut ur lägenheten allt vad hon hade. Hela boet var skuldsatt. Och så gick det alltihop på exekutiv auktion.

Men för all del, det går väl när det gäller några sängar och några fåtöljer, och när det gäller några bord och ett piano, en TV och kristallkrona och dylikt, det går väl an. Men ser du, när det är fråga om själen, då är det inte så lätt, att stå där med skuld. Man har fordringsägare. Man kan icke klara av det. Men vem vill erkänna något sådant. Nej, tacka för det.

Om nu inte den där underhållsmentaliteten alldeles har sön-

derfrått vår moral, så vill vi allt försöka klara upp våra mellan-havanden själva. Och vi arbetar och vi sliter och vi sliter och arbetar för att klara av det. Men se, det är inte så lätt när det är håll i penningpungen och allt som man lägger i försvinner och man vet inte vart det tar vägen. Min älskade vän, har du tänkt på det att du står med skuld inför Gud. Din egenrättfärdighet kan inte frälsa dig, dina egna gärningar. Du försöker att bättra på skulden med vissa avbetalningar. Du har hållit på nu i många år och amorterat, men ju mer du håller på, ju större har skulden blivit och nu sitter du med skuld upp över öronen. Hela boet är i konkursfärdigt tillstånd. Amen. Då finns det hopp för dig.

Om du vill erkänna det. Du kommer icke in i himmelen på din egen rättfärdighet, din egen fromhet, å nej då. Men jag vet om en hör du. Jag har en vän, som är rik, pris ske Gud. Han brukar hjälpa alla skuldbelagda. Prisat vare Gud. Vet du vem det är? Det är Jesus. Amen Halleluja! — — Pris ske Gud. Halleluja. Är du en sådan där fattiglapp? Vill du bli ett nådehjon? Pris ske Gud!

Jag vet inte om du har fått skattsedeln ännu. Men det är dags nu snart. Kanhända du till och med har kvar något ifrån tidigare debiteringar. Kvarskatteten från förra året är ännu icke betald. Och du vet att du fruktar. Du fruktar att du är rädd.

Ja, du kanhända har andra skulder, som är lika besvärande. Rätt vad det är så träffar du en, som presenterar sig som din vän, okänd för dig, men han har varit på jakt efter dig länge. Han blev fattig för att du skulle bli rik. Halleluja.

Låt oss göra tankeexperimentet att du hade en skuld på 20.000. Det är mycket det. Och rätt vad

det är så kommer det någon, som betalar alltihop." — — Vad? — — "Jag säger: "Hör du, jag skall betala alltihop." Jag tar alltihop. Menar du allvar? — Alltihop. Jag tar hela konkursboet. Pris ske Gud! Jag har köpt dig åt Gud med mitt blod. Och jag har inte köpt dig på avbetalning, utan hela summan är erlagd. Pris ske Gud.

Så går han till din fordringsägare och lägger fram hela allt, 20.000. MARANATA! Så kommer han och så stoppar han ett kvitto i dina händer. Du, så stoppar han kvittot i händerna på dig. Vet du vad som sker, när du träffar fordringsägarna? När du träffar skattmasen. Du har blivit skuldfri. Halleluja. Är det säkert? Jadå, han har kvitto, och det är betald. Pris ske Gud. Guds löften säger att skulden är betald.

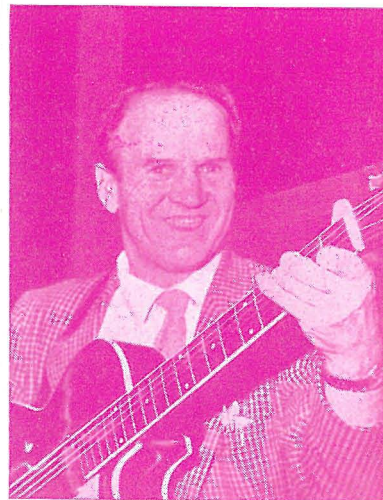
O min älskade vän, känner du dig som en sådan där skuldbelagd stackare som icke kan fylla kraven, eländigt tillintetgjord, så finns det en där utanför lägret. Gå ut till honom. Det är honom du behöver möta. En blick på den korsfäste giver dig *liv*. En blick på den korsfäste giver dig *hopp*. En blick på den korsfäste giver dig *framtid*.

Min älskade vän, du behöver möta honom, Jesus Kristus ifrån Nasaret. Han, som har erlagt hela lösensumman och som vill meddela dig dessa underbara rikedomar, Pris ske Gud. Halleluja. Se icke på vad du är nu, dina tillgångar, utan se på Honom. Se på Honom, på Jesus Kristus. Se icke på din sjukdom. Se icke på din synd. Han har betalt allt-

forts. nästa nr

Skivnyheter

Åge Samuelson sjunger till eget gitarrackompanjemang:

Åge Samuelson

HEP 175 Det lönner seg å be/
Saron's rose
I mange lyster jeg
bundet var /
Han lutrer nok sine

DESSUTOM FINNS JUST
NU FÖLJANDE SKIVOR:

HEP 125 Potpurri på egna
sånger

HS 159 Halleluja, halleluja,
Jesus är min vän /
Hvilken dag det vil
bli

HS 138 Maran-Ata / Jesus
forlöst min sjel

HS 157 Juble nu du glade
hjerter / Men vi har
Jesus

HS-skivor pris kronor 9:—

HEP-skivor pris kronor 11:—

Rekvirera dessa skivor
från

MIDNATTSROPETS

FÖRLAG

Fregattvägen 6, 9 tr.

Näsby Park

ÄNDRAD ADRESS

Min adress är fr. o. m. den 5/3 —63

Fregattvägen 6, 9 tr., Näsby Park

ARNE IMSEN

EN STRÖM GÅR FRAM

Werner Marklund

Gud talar på olika sätt till människorna också i vår sena tid — även om vi i likhet med konung Nebudkanessar icke alltid förstå våra hjärtans tankar. Så kan man göra en upplevelse som man ej fattar betydelsen av just då, men så kommer efteråt ett tillfälle då Guds ande på sitt speciella sätt belyser förhållandet, och innebörden blir levande och verklig.

Det är lite drygt ett par månader sen. Jag hade vaknat lite tidigare än vanligt, men låg fortfarande till sängs. Så slumrade jag till helt kort och tycktes befinna mig i sällskap med en broder, som hade varit ute och vittnat om frälsning och frigörelse genom Jesus. Den plats där vi stod var en välbyggd bro med kraftiga spann över en bred och strid flod, med tydligt högvattensläge, där de kraftiga vågornas hävningslek stundom slickade brons underreda. En mäktig förstoring av våra norrländska älvars vår- och fjällflods ystra skummande färd mot havet, om vilket skalden skriver: "Strömmarna ila, finna ej vila. Förn ner i havet störtvågen far."

Där vi nu stod på bron, med de väldiga vågornas tumlande svall under oss, förändrades bilden helt hastigt. Utan förberedande överenskommelse kastade vi oss

i vågornas famnande djupa svall — och försvann. Men kom upp igen. Icke som en drunknade, med ansiktet eller en arm synlig över ytan, för att i nästa sekund försvinna igen — utan jag lyftes, trycktes av vågornas kraft uppåt i hela min längd, tills vattnet bara skvalade kring mina tår. I vågornas vilda lek, gick jag, eller rättare vågorna bar mej framåt på min hisnande färd.

Någon kväll senare var jag in till möte i Örebro. Just när vi gick in i lokalen för att taga plats, slog pianisten några lätta ackord, och så steg sången mäktig och varm "Som ett mäktigt hav, som ett mäktigt hav, svallar än den nåd oss Gud i Kristus gav, Dess friska våg mig når, Den läker hjärtats sår etc."

I en oerhörd klarsyn, på bråkdelen av en sekund, såg jag min slummers drömsyn, av den Helige Ande, etsad i klartext för min invärtes människa. Strömmens storlek, dess sagolikt lyftande, bärande kraft, dess färd genom en döende värld i tidsålderns avslutning. Jag såg min egen uppgift, att ur lustarnas, lasternas och liderlighetens sumpmarker, rädda själar som äro på väg till evig förtappelse. Visa dem som äro mina medvandrare mot Evigheten att bakom den moderna visions- och

illusionstillvarons färgrika dagsridå, går än den livsström om vilken David skrev "En ström går fram vars flöden giva glädje åt Guds stad, åt den högstes Heliga boning. Gud bor därinne, den vacklar icke: Gud hjälper den när morgonen gryr." Ära, vare Gud och Lammet!

Medresande genom livet. Här har du ett tillfälle att få lämna jättet, dagshetsen, de mer eller mindre misslyckade egna ansträngningarnas kvava hantverksskrubb, och komma ut — icke till en tillfällig ansiktslyftning bara, utan till en bärande ström som lyfter hela din varelse, ande själ och kropp, ut i frälsningsflodens sagolika nuflöde i Kristus Jesus. Ett liv i verklighet — rymd och realitet.

*"Guds kärleksflod så full av frid, den vällera fram, den väl-
ler fram, Dess vågor, bringa
hopp, att jag som fordom var i
striden svag, Ej mer skall lida
nederlag. Guds kärleksflod den
väller fram."*

Stor påskkonferens i Göteborg

Tiden 12/4—15/4

Henning Thulin
Eric Gunnar Ericsson
Enoc Karlsson m. fl.

Välkomna från när och
fjärran

MARANATA I STOCKHOLM
VIKTORIASALEN, Tunnelgatan 19 B
möten
Onsdagar, Lördagar o. Söndagar